

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/77/2014
Identifikačné číslo spisu:	2212010868
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2212010868.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Aleny Šiškovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. marca 2015 v trestnej veci obvineného G. Z. pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Zsolta Hodosiho, advokáta v Dunajskej Strede, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 17. septembra 2013, sp. zn. 3To 87/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného G. Z. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 19. júna 2013, sp. zn. 2T 288/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17. septembra 2013, sp. zn. 3To 87/2013, bol obvinený G. Z. uznaný za vinného z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 20.00 hod. dňa 24. júla 2012 do 1.00 hod. dňa 25. júla 2012 v W. na ulici N.. XXXX/XX v byte č. X v obývacej izbe, kuchynským nožom s dĺžkou čepele 12,5 cm, raz bodol do oblasti brucha tam spiacu jeho matku Mgr. I. Z., ktorej týmto konaním spôsobil bodnú ranu brucha s prepichnutím steny hrubého čreva, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní asi 5 týždňov podľa znaleckého posudku.

Obvinenému bol za to podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného Zákona súd ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd uložil obvinenému aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd uložil obvinenému aj trest prepadnutia veci, a to: 1 ks kuchynského noža s čepeľou 12,5 cm.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený.

Krajský súd v Trnave na verejnom zasadnutí 17. septembra 2013 odvolanie obvineného G. Z. podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Obvinený písomným podaním zo 16. decembra 2013 (doručeným súdu prvého stupňa 31. decembra 2013) podal proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 17. septembra 2013, sp. zn. 3To 87/2013, dovolanie. Dovolanie podal obvinený osobne, nie prostredníctvom svojho obhajcu. Na tento nedostatok bol okresným súdom dňa 22. septembra 2014 upozornený. Zároveň mu súd určil lehotu 30 dní na zvolenie si obhajcu a podanie dovolania jeho prostredníctvom. Obvinený napriek tejto výzve si obhajcu nezvolil.

Okresný súd Dunajská Streda predložil vec na rozhodnutie o dovolaní Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Najvyšší súd písomne vyzval 15. decembra 2014 obvineného, aby si v lehote 15 dní od doručenia výzvy zvolil obhajcu, keďže podľa § 373 ods. 2 Trestného poriadku obvinený musí byť v konaní o dovolaní zastúpený obhajcom.

Obvinený G. Z. predložil dovolaciemu súdu 12. januára 2015 plnú moc, ktorú udelil na zastupovanie advokátovi JUDr. Zsoltovi Hodosimu.

Obhajca písomným podaním z 29. januára 2015 doručil na Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie. V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku z dôvodu, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Toto porušenie zákona zásadným spôsobom ovplyvnilo postavenie obvineného, najmä s poukazom na zákonom ustanovenú trestnú sadzbu a na dĺžku uloženého trestu. Podľa názoru obvineného, skutok mal byť správne právne kvalifikovaný ako trestný čin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, kde trestná sadzba je miernejšia ako pri trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Obvinený spáchal skutok v stave zmenšenej pričetnosti. Znalci - psychiatri sa vyjadrili, že rozpoznávacie a ovládacie schopnosti mal obvinený až na hranici vymiznutia, pričom tento stav si privodil sám kombinovaným užitím alkoholu a psychiku ovplyvňujúcich liekov. Podľa názoru obvineného záver znaleckého posudku takto pripúšťa aj záver o jeho nepríčetnosti. Súdy túto okolnosť nebrali do úvahy. Z týchto dôvodov obvinený G. Z. navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 23 Trestného zákona a v ustanovení § 155 ods. 1/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v neprospech obvineného a zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda v stanovenej lehote nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Z obsahu podaného dovolania je zrejmé, že obvinený dovolaním namieta právne posúdenie skutku a v nadväznosti na to i výrok o treste.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd konštatuje, že v posudzovanej veci skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu - pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, z ktorého bol obvinený G. Z. právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

K námietke obvineného, že predmetný skutok spáchal v stave zmenšenej pričetnosti, dovolací súd primárne zdôrazňuje, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu (napr. neúplnosť skutkových zistení, nesprávne hodnotenie dôkazov a pod.). Dovolanie preto nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Námietka dovolateľa týkajúca sa podľa jeho názoru nesprávneho hodnotenia vykonaného znaleckého dokazovania vo vzťahu k stavu zmenšenej pričetnosti obvineného predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nepripúšťa.

Napriek tejto zásadnej skutočnosti, dovolací súd poznamenáva, že v posudzovanej veci bol vypracovaný znalecký posudok znalcami z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, z ktorého záveru jednoznačne vyplýva, že obvinený v čase spáchania skutku trpel chorobnou závislosťou od alkoholu a benzodiazepínov pri zmiešanej poruche osobnosti. V čase spáchania skutku mu bola diagnostikovaná komplikovaná opilstosť. Závislosť od alkoholu a benzodiazepínov samotné nemali vplyv na rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obvineného. V čase skutku si však obvinený v dôsledku kombinácie užívania alkoholu a psychofarmák navodil stav komplikovanej opitosti, v ktorom mal ovládacie a rozpoznávacie schopnosti vo výraznej miere znížené až na hranici vymiznutia. Obvinený pri psychiatrickom vyšetrení priznal, že bol opakovane lekármi upozornený, že nesmie kombinovať ordinované psychiatrické lieky s alkoholom. Konanie obvineného bolo zhodné s konaním počas prostej opitosti, pri ktorej sa v minulosti taktiež vyskytovala v jeho konaní heteroagresivita a myšlienky homocídne (myšlienky o zabití).

Zodpovednosť páchatelia za trestný čin spáchaný v nepričetnosti spôsobenej patologickou opitnosťou je v zmysle § 23 vylúčená len vtedy, ak si páchatel predtým, než sa rozhodol požiť alkohol, nebol a ani nemohol byť vedomý svojej dispozície pre podobné stavy po požití alkoholu.

V posudzovanej veci však o takýto prípad nejde.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vzhľadom na to, že obvinený dovolaním namietal skutkové zistenia okresného a krajského súdu, nestotožnil sa s hodnotením vykonaného dokazovania, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného G. Z. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.